

عنوان مقاله:

بررسی ولایت ابوینی در روایات اسلامی، فقه و حقوق (مطالعه موردی اولویت در حضانت)

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 18، شماره 70 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجیدرضا کمالی بانیانی - دانشجوی دکتری گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

داوود نصیران - استادیار گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران. نویسنده مسئول: woodnassiran11192@yahoo.com

سیدمحمد مهدی مهدوی - استادیار گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

ولایت ابوینی، نمونه‌ای مبسوط از ولایت های تشریحی به‌شمار می‌آید که نه تنها در گستره عرفان اسلامی، از ارزشمندی خاصی برخوردار است؛ بلکه از نگرش حقوق و فقهی نیز، شایستگی و ضرورت ویژه ای دارد. زیرساخت و شالوده مقوله‌های فقهی و حقوقی در پیوند با این مهم، برگرفته از آیات و روایات نقل شده از پیشوایان دین هستند و در کتاب‌های عرفانی، فقه شیعی و مذاهب اربعه، دارای پیشینه و دیرینه‌اند. یکی از خطیرترین دوره‌های حیات هر فرزند، دوره شیرخوارگی و فرآیند زمانی موجود تا ۷ سالگی است که بنیان‌ها و بن‌مایه‌های تربیت اجتماعی و اخلاقی او، بر نهاد آن ساخته می‌شوند. در بررسی پیش رو، به بحث و غور در آیه‌ها و نقد روایات مربوط به این دوره پرداخته شده است. نتایج حاصل، دلالت بر آن دارند که بادر نظر گرفتن صلاحیت طفل، وابستگی و پیوستگی احساسی مابین مادر و فرزند و نیز به جهت فریضه بودن امر حضانت، برتری و پیشینگی مادر در قضیه حضانت در دوران رضاع، مسئله‌ای واجب است. همچنین با مدنظر قرار دادن آیه‌ها و وفاق روایات‌های نقل شده، شفافیت سندها و مدرک‌های دیگر، تا رسیدن فرزند به سال هفتم از زندگی خود، رجحان مادر باز هم در مسئله حضانت، بدیهی است. پژوهش پیش رو، به شیوه توصیفی- تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

حق تقدم، حضانت، ولایت ابوینی، آیات و روایات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1351216>

